

คุณครูผู้ยิ่งใหญ่

ท่านศาสตราจารย์ดอกเตอร์ผู้ให้การศึกษาระดับปริญญาตรีโทเอก (ทางจิตวิญญาณ) แก่ผม ไม่ใช่ใครที่ไหน ที่แท้คือพ่อแม่ (ครูอุปัชฌาย์อาจารย์) และพี่ชายทั้งสองของผมนั่นเอง โดยเฉพาะ "แม่" ผู้ซึ่งพูดคำว่า "สบายเป็นบาปลำบากเป็นบุญ" ให้ผมได้ยินเป็นคนแรก ที่ต่อมาจากคำสอนเรียบง่ายนี้เองค่อยต่อยอดทางปัญญาราวกับได้ดวงตาเห็นธรรม ส่งผลให้มีจิตใจที่สูงใหญ่ไกลกว้างอย่างไม่สิ้นสุด จนเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อคนอื่นหรือเพื่อประโยชน์สุขของสังคมได้ตลอด ยอมลำบากเพื่อได้บุญจนคุ้มชิน สุดท้ายจิตก็จางคลายออกไปจากความเห็นแก่ตัวอย่างถาวร จนทำให้ผมกล้าพูดได้อย่างเต็มปากว่า "ผมเกิดมาไม่เสียชาติเกิด" และว่า "ผมจบปริญญาเอกที่แท้จริงแล้ว"* (โดยไม่จำเป็นต้องคอยใครให้มาประสาทปริญญาหรือรอตสถาบันไหนออกไปรับรองให้เลย)

คารมคมคาย ของ นายตะวัน

* เป็นแค่คำอุปมา หาในช่วงวิชาการ และไม่ใช่อุดมจริมมนุษยธรรม

ผมรักมันจนเปลี่ยนคันไม่ลงแล้ว !

รถนิสสันเอ็นวี ต่างที่ต่างเวลา
นับหมื่นนับแสนรูป ล้วนแต่สวยๆ
ถ้าอยู่แต่กับบ้านจะได้มาจากไหน ?
คิดเพียงแค่นี้ ก็คงเข้าใจ
เรื่องลึกลับนั้นไซร้ เอาไว้ทีหลัง !

"ถ้าความตั้งใจเพียงแค่ว่า
ต้องการให้ชีวิตตัวเองอันแสนสั้นนี้
มีคุณค่าต่อสังคมโลก
ควรแก่การจดจำเป็นตำนาน
หรือเป็นที่เล่าขาน
ของลูกหลานเหลนโหลนสืบไป

เรียกว่าความอยากดัง
ผมก็จะไม่ขอปฏิเสธใดๆ ทั้งสิ้น
เพราะสาระสำคัญมันไม่ได้มีเพียงแค่นี้
อย่างน้อยสุภชาติจินอันกินใจที่ว่า
อ่านหนังสือหมื่นเล่ม ก็ไม่สู้เดินทางหมื่นลี้
และที่ตนเองแต่งเติมว่า
ฟังเขาเล่าทั้งชีวิต ก็ไม่สู้สัมผัสเองเพียงครั้งเดียว
บัดนี้ ตัวเองได้เห็นชัดเจนแจ่มแจ้งแล้ว
หวังว่าต่อไปภายหน้าปัญญาชนคนทั้งโลก
ที่มีดวงตา ก็จะหันมามองเห็นคุณค่า
มรดกตกทอดที่ผมเก็บเกี่ยวและฝากฝังไว้ให้

จากใจ.. นายตะวัน

ทุกครั้งที่ผมมองเข้าไปในชีวิตจิตใจตนเอง ก็จะพบความอยากรู้อยากเห็น
เต็มไปหมด ทั้งไม่เคยลดลงไปเลย เป็นเด็กมากยิ่งงึ แม้เริ่มสูงวัยก็ยัง
มากอยู่ยั้งงั้น และยิ่งมองก็ยิ่งรู้ว่า "มันคือตัวการใหญ่" ที่กำหนดชะตา
ชีวิตลิขิตจิตใจของผม ทุกความสำเร็จหรือล้มเหลว เมื่อหันกลับไปมอง
ให้ลึกลับ มันล้วนแต่มีความอยากรู้อยากเห็นอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นต้นทาง
ของมันเสมอมา จึงสรุปได้ว่า "ความอยากรู้อยากเห็นคือตัวตนที่แท้จริง
ของผมแท้" ซึ่งถ้าใครสังเกตก็จะรู้จักผมถึงระดับตัวตนที่แท้จริงนั้นได้.

เปิดใจ..นายตะวัน

เดินทาง... พลิกแผ่นดิน

ปฏิบัติธรรม

หรือตามหาแก่นธรรม

ตอนเป็นพระผมก็ทำมาเยอะแล้ว

หรือก็ตามหาจนเจอแล้ว

บัดนี้ทางโลกผมก็มารู้มาเห็นเอง

จึงเหลือความสงสัยอยู่แค่

ความจริงแท้ในวิถีชีวิตของผู้คน

ที่ไม่ซึ้งเห็น คิด เขียนเอาเอง

ผมอยากรู้อย่างตรงไปตรงมาว่า

ผู้คนส่วนใหญ่ในแผ่นดิน

เขาทำมาหากินอยู่กันอย่างไร ?

เขาทำ เขาพูด เขาคิดกันแบบไหน ?

อย่างที่สื่อนำมาเสนอจริงๆ หรือไม่ ?

หรือที่แท้เป็นคนละเรื่องกันเลย

สรุปว่า ผมเดินทางด้วยใจใฝ่ศึกษา

หรือก็แค่ท่องเที่ยวไป "หากำไรให้ชีวิต"

ส่วนหนังสือที่ผมถือมาแจกมาขาย

ก็เพื่อให้ "การเดินทางอย่างยาวนาน

ไม่เป็นการสูญเปล่า" เท่านั้นเอง !

เดินทางพลิกแผ่นดิน
ไปทั่วถิ่นแผ่นดินไทย
ถ้ามันเป็นไปได้
ก็จะไปให้รอบโลก
ไม่ยุ่งเกี่ยวกับการเมือง
ไม่มีเรื่องอุปโลกน์
ไม่ใช่แสวงโชค
เพียงสร้างศอกสร้างสุขใจ
ดั้นด้นด้วยจิตว่าง
ก้าวทางสร้างโลกใหม่
มวลมิตรคิดอย่างไร
ใจอยากรู้..จึงรอนแรม

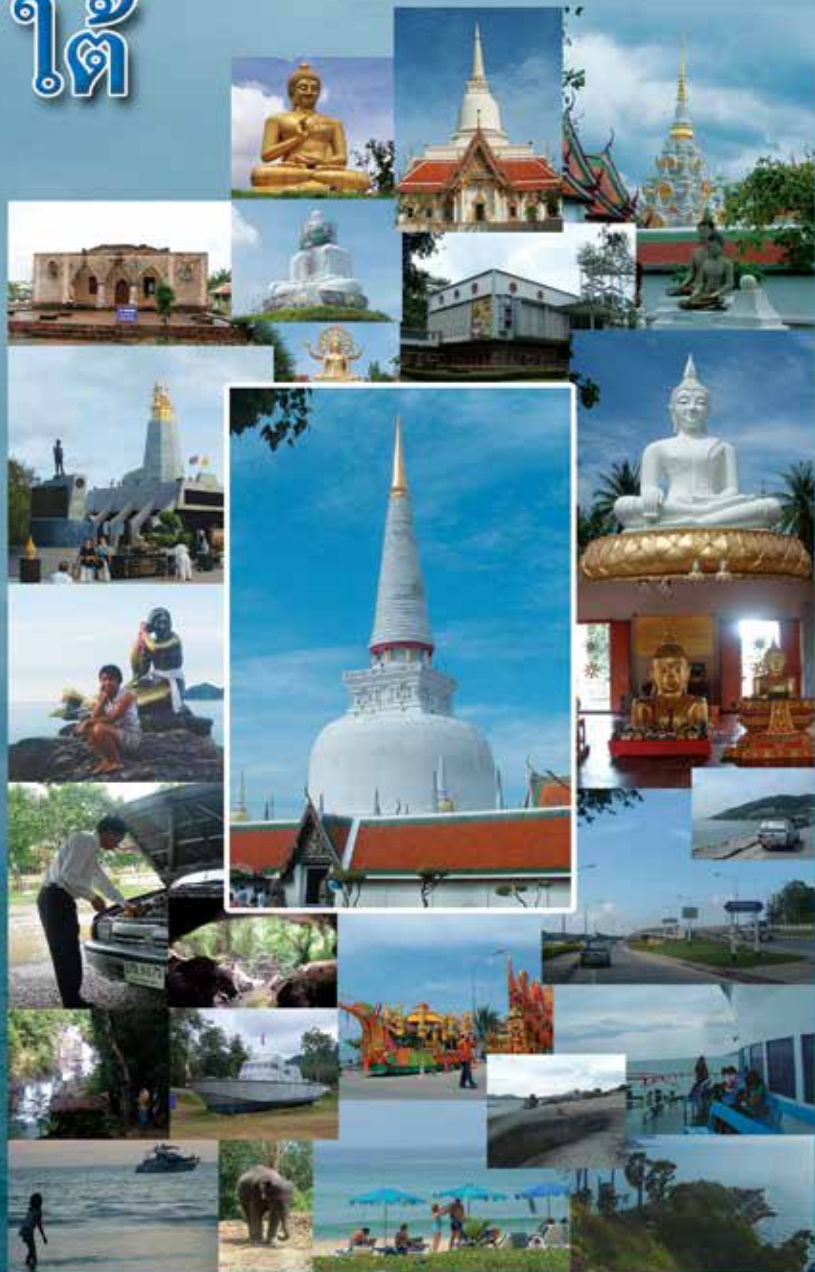
ก้าว (๙) ทบ สร้างโลกใหม่

ใต้

๕๐ ปี วางวาย นายตะวัน

พี่ชายกลาง
(เจ้าคณะอำเภอเมืองสามัคคี จังหวัดกำแพงเพชร)

ประธานชมรมศิษย์
(เลขานุการเจ้าคณะภาค ๑ : เชียงใหม่ ลำพูน แม่ฮ่องสอน)

พี่ชายใหญ่
(ผู้เป็นสารพัดช่าง ผู้เลี้ยงครอบครัว ผู้ปรนนิบัติพี่พ่อแม่ และผู้ดูแลน้องๆ)

เพราะอยู่มา ๕๐ ปี นี้เกินคาด
เคยใจขาด ตายแล้วฟื้น คืบหลายหน
กายซีโรด ใจชี้แจง แยมเต็มทน
ยังอยู่จน ถึงวันนี้ แผลกดตีนัก

เพราะอยู่มา ๕๐ ปี นี้เกินคุ้ม
ผ่านรักรุม ชุ่มโซก เทียวออกหัก
รู้สูงสุด พุทธธรรม ชำนาญมรรค
ได้ผ่านพัก ท่องเที่ยว ทั่วประเทศ

เพราะอยู่มา ๕๐ ปี นี้ปลาบปลื้ม
ไม่หลงลืม รากเหง้า เอาใจใส่
รักษาต้น กิ่งก้าน ดอกผลใบ
เป็นครูใหญ่ นักคิด ลิขิตคำ

เพราะอยู่มา ๕๐ ปี นี้ปลงตกล
เลยตลก โชกสนุก ทุกข์ขย้า
ขยี้สุข เขยื้อนโศก โลกธรรม
ไม่ครอบงำ อีกต่อไป ไม่มีดี

จะอยู่ไป ๕๐ ปี ที่ทำทนาย
อยู่ทำลาย อดตา โหงห้าผี
อยู่อย่างตายก่อนตาย ได้ชะที่
อยู่เพื่อมี โอกาส แก้วกฤติ

จะอยู่ไป ๕๐ ปี ที่เปิดทาง
ได้สะตาง ค้างคา สิ่งเคยผิด
ได้สร้างสรรค์ สิ่งถูก ไปทุกทิศ
เพิ่มตำนานชีวิต "พิชิตตน"

พ่อและแม่

(เกษตรกร แม่ค้า ศิลปิน และปราชญ์ชาวบ้าน)

จะอยู่ไป ๕๐ ปี ที่วางวาย
อยู่อย่างรู้ เข้าใจ ไม่สับสน
อยู่อย่างว่าง วางใจ ไม่กังวล
อยู่อย่างทาง ทำถนน ให้คนเดิน
จะอยู่ไป ๕๐ ปี บางที่ "ร้อย"
เพราะไม่คอย ไม่คว่ำ ไม่ขัดเงิน
เพราะไม่กอด ไม่กุม ไม่ก้าเก็น
ก็เลยเพลิน เพลิน เพลิน เจริญใจ..

นายตะวัน (อำนวยการ นาคกนิษฐ ป.ธ.๙)
แต่งวางวาย "๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗"

* คำว่า "วางวาย" คือวางทุกสิ่งทั้งไว้ข้างหลัง
คือวางสุขวางทุกข์วางรักวางชัง
วางทรัพย์สินทุกอย่างคืนธรรมชาติเอย
อนึ่ง ถึงวางวาย แต่ลมหายใจยังอยู่
ตายังดู หูยังฟัง และจะไม่นั่งมองเฉยๆ
ชั่วก็ละ ดีก็ทำ เป็นประจำไปอย่างเคย
เพียงผล "ช่างมันเว้ย" เพราะทุกอย่างวางหมดแล้ว

บัดนี้ ทุกสิ่งที่ผมทำ ทุกคำที่ผมพูด
ที่แท้ มันก็แค่ "เตรียมตัวตาย"
เพื่อตัวเองจะได้หลับตาลงอย่างสบาย
ลูกหลานเหลนโหลนก็จะได้มีนิยาย
ไว้เล่าขานเป็น "ตำนานปู่ตะวัน"
นอกเหนือไปกว่านั้นหาได้มีอะไรไม่ !
หรือแม้จะมีอยู่ ก็ทำให้ธุระของผมเลย.

ตัวเอง : ลูกชายคนเล็ก

(เบรียญเอก ศิลปิน กวี นักคิด อีสรชน และคนเดินทาง)

๑) กตง. เกิดไปขอพระใน๓๓ เก็บประโศก
สักนโศก สักธรรมในทุกระตม
เป็นคุณต่อชชเป็นอรุณเป็นอคาเรช
ฝากผลงาน ตักตมตอหสักค
"คัมทั้งทอนไม่ใช้คัมทั้งทง
ข่อยช้นช่นอช"ในไตรสิกขา"
ตมสชใน ไตราร รารสช
ทำมชนนสำนคช ทดกมชช ๑
Sudhanu
ค. ๒๕๖๖. ๖๕๐๖.

แม้ไม่รู้จักกันมาก่อนหน้า, ก็เหมือนว่า "เป็นครูรูใจศิษย์",
แต่งกลอนให้ ใส่ "ทั้งทวน" คำควรคิด,
ขอบุชิต "ครูเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์".

* โอกาสที่รับเชิญไปร่วมรายการ "ตามหาแก่นธรรม" อันโด่งดังอยู่ในห้วงเวลานั้น
ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์แห่งประเทศไทย (ช่อง ๑๑) เดือนมิถุนายน ๒๕๕๒
(ก่อนที่ไทยจะแบ่งสี่) ผู้ร่วมรายการอื่นๆ พระมหาเต็มใจ ภูริเมธี และรองนายก
รัฐมนตรี กร ทัพพะรังสี, ผู้ดำเนินรายการ ดร.เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง และสุเมธ โสพล

โครงการจัดตั้ง "มูลนิธิสื่อตะวัน"

แนวคิด

ส่งเสริมความดี สร้างสรรค์ความงาม สื่อสารความจริง เพื่อประโยชน์สุข ทุกกลุ่มชน ทุกเชื้อชาติ ทุกศาสนา ทุกภาษา และทุกวัฒนธรรม ตลอดจนถึงสรรพสัตว์ทั้งปวงด้วย.

กิจกรรม

จัดซื้อที่ดินคืนให้ผืนป่า (ฟื้นฟูธรรมชาติ), และสร้างวัดไชเบอร์ (SEO ธรรมะ : ทำสงครามไชเบอร์ให้ธรรมะชนะอธรรม บนเสิร์ชเอนจิน จนผู้คนเขียนหรือคลิกคำใดๆ ในจอมีถือเป็นต้น ก็จะได้เจอธรรมะ "สิ่งดีงามจริง" ขึ้นมาก่อนเสมอไป).

ดำเนินการ

อย่างรวดเร็ว : หากญาติมิตรศิษยานุศิษย์และสาธุชนคนดี เกิดเห็นด้วยช่วยกัน ก็ไม่ต้องรอนนายตะวันอายุ ๖๐ ปี

อย่างช้า : เมื่อนายตะวันอายุครบ ๖๐ ปี ซึ่งถึงตอนนั้น นายตะวันคงเดินทางทั่วโลก ไปมาแล้วครบทุกตำบลตามปณิธาน รอดตายกลับมาดำเนินการเอง ด้วยที่ดินมรดกอันบิดามารดาขังไว้ในส่วน "ลูกชายคนเล็ก" (มูลค่าปัจจุบันก็เกินล้านอยู่แล้ว).

วานทายาท

หากนายตะวันตายก่อนอายุครบ ๖๐ ปี วานให้หลานๆ และศิษยานุศิษย์ร่วมกันดำเนินการตามเจตนารมณ์นี้ โดยอาจมีสาธุชนคนดีที่มีใจศรัทธาเข้ามาร่วมเป็นกรรมการด้วยก็ได้.

คำล่ำลา

คนเราเกิดมาไม่ช้าไม่นานก็ตาย ผมเองก็เกิดมานานกว่าครึ่งศตวรรษแล้ว เกินความคาดหวังที่ตั้งเอาไว้ จากนั้นต่อไปผมถือว่า "เป็นส่วนกำไรที่ฟ้าดินเพิ่มให้มาจนเกินคุ้ม"

เพราะคิดแบบนี้ กับโลกผมก็เลยไม่ยึดติด กับผู้คนผมก็ไม่โยนความผิดให้กับใคร คงเหลือแต่ความเข้าใจในสังขารและโลกธรรมล้วนๆ ทุกวันนี้เห็นใครทำดีผมก็มุทิตา เห็นใครทำชั่วผมก็กรุณา (หาซึ่งซึ่งรังเกียจไม่) มิแต่รู้สึกเห็นอกเห็นใจ เพราะแลเห็นลึกลงไปถึงความจริง เช่นเดียวกับการเห็นสายน้ำที่ไหลคดเคี้ยวไปตามคันคลองว่า ก็ต้องเป็น "เช่นนั้นเอง"

สิ่งที่ผมคิดพูดทำ จากนั้นต่อไป จึงไม่ใช่เพราะ "หวังได้" แต่เป็นแค่ "หวังดี" ซึ่งไม่ว่าผลจะออกมาทางไหน ? ผมก็ไม่เสียใจเลย ในทุกที่ฉันใด ในหนังสือนี้ก็ฉันนั้น แม้ส่วนตัวผมมั่นใจว่า "ข้อเขียนของผม ถ้าสังคมเอาด้วย ก็จะเป็นดีที่สุดแก่สังคมนั่นเอง" แต่ผมก็ไม่ได้คาดหวัง หรือไปบังคับใจใครให้เขามาเอาตาม เหมือนผู้ชี้ทาง ซึ่งแล้วก็แล้วไป ส่วนผู้คนจะเลือกเดินทางไหน ? ก็หาจะมีผลอะไรต่อผู้ชี้ทางสักนิด

สุดท้ายปลายชีวิต แม้ยังไม่รู้ว่า "วันไหน ?" ผมก็ขอรำล่ำลาทุกคนไว้ตรงนี้ ผู้ที่เคยซังกัน ก็ขอให้รับรู้ว่ ผมเลิกซังกุณมานานแล้ว ผู้เคยรักผูกพัน ก็ขอให้รับรู้ว่ ผมยังรักคุณตลอดไป ส่วนว่าเราจะได้พบกันอีกสักครั้งก่อนตายหรือไม่ ? สุดแต่ความสบายใจของ "คุณเอง" เป็นสำคัญที่สุด !

"นายตะวัน"

คีย์เวิร์ดบนเสิร์ชเอนจิน (bing.google) "ลือตะวัน, นายตะวัน"

www.suetawan.com